

Молодий кошунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Субота, 13 грудня 1980 року

№ 148 (2876)

Ціна
2 коп.

ПРАЦЮЙ,

ВСЕСОЮЗНА ЕСТАФЕТА
КОМСОМОЛЬСЬКИХ СПРАВ

П'ЯТИРІЧКО!

З РАЗКИ самовідданої праці показують юнаки і дівчата Кіровоградщини в ході Всесоюзної естафети комсомольських справ «Десятий п'ятиріччю — ударний фініш! XXVI з'їздові КПРС — гідну зустріч!» Вони ділем доводять готовність продовжувати і примножувати героїчні традиції Комуністичної партії і радянського народу, завоювати почесне право підписати колективний рапорт Ленінського комсомолу XXVI з'їздові КПРС — «Заповітам Леніна вірні!»

Ці гарячі молодечі будні окрилені пафосом комуністичного творення. Щодень вони незважають своїх лідерів. А вже досвід і особистий приклад правофлангових стає надбанням сотень тисяч юнаків і дівчат Кіровоградщини.

Свій фініш десяти-та п'ятирічка зустрічає на прямій ударної естафети комсомольців і молоді. П'ятирічка працює!

... Лічені дні лишилися до того знаменного дня, коли наша Вітчизна вступить в однадцяту п'ятирічку. Сполучена патріотичного піднесення і гордості, викликаних проектом ЦК КПРС до XXVI з'їзду нашої партії, молодь області докладає всіх зусиль для того, аби на порозі року прийде до досягнення ще кращих результатів на своєму марші творення.

ПЕРЕД НАМИ, ДРУЗІ, —
ВЕЛИЧНА ПРОГРАМА, НА-
КРЕСЛЕНА ПАРТІЄЮ. ВІД-
ДАТИ ВСІ СИЛИ, ЗНАННЯ,
ЕНЕРГІЮ ДЛЯ УСПІШНОГО
ВТІЛЕННЯ ЦІЄЇ ПРОГРАМИ
В ЖИТТЯ — СПРАВА ЧЕСТІ
КОЖНОГО З НАС, НАШ
КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ОБО-
В'ЯЗОК.

Тож — працюй,
молодіжна п'яти-
річчю! Працюй для
дня сьогоднішнього
і завтрашнього!

«На всіх ділянках комуністичного будівництва комсомол покликаний очолити молодь у боротьбі за виконання і перевиконання планових завдань, виховувати у неї радянський патріотизм, почуття любові до соціалістичної Батьківщини, прагнення до оволодіння знаннями, досягненнями науки, техніки і культури впровадження усього нового і прогресивного у виробництво».

(З проекту ЦК КПРС.)

УРОЖАЙ-81

ЗИМА.
РЕМОНТ
ТЕХНІКИ.

Фоторепортаж

Ветерани в строю

У Москві 11 грудня почався Всесоюзний семінар-нарада голів штабів походу комсомольців і молоді по місцям революційної, бойової і трудової слави радянського народу і рад ветеранів комсомолу, організований ЦК ВЛКСМ спільно з ВЦРПС, ЦК ДТСААФ, міністерством культури СРСР і радянським Комітетом ветеранів війни.

В його роботі беруть участь більш як триста організаторів і активістів військово-патріотичного виховання молоді з усіх союзних і автономних республік, країв та областей країни.

На параді обговорюється широке коло питань, зв'язаних з досвідом і перспективами розвитку Все-

союзного походу комсомольців і молоді.

З основними доповідями на параді виступили голова Центрального штабу Всесоюзного походу Маршал Радянського Союзу двічі Герой Радянського Союзу І. Х. Баграмян, секретар ЦК ВЛКСМ Д. О. Охромін, заступник голови ЦК ДТСААФ В. В. Мосейкін, заступник голови радянського Комітету ветеранів війни М. П. Дагаєв, заступник голови Центральної ради по туризму і екскурсіях ВЦРПС В. І. Смирнов.

Семінар працюватиме до 16 грудня.

[Кор. ТАРС].

ХРОНІКА УДАРНИХ БУДНІВ

НОВОУКРАЇНКА. Комсорг комсомольсько-молодіжного колективу механічної майстерні Новоукраїнського цукрового заводу Микла Антонович за фахом тонгар. З квітня цього року працює він у рахунок наступної п'ятирічки. Нині, в дні ударної передз'їздової вахти, зважені завдання виконує на 160—165 процентів.

НОВОАРХАНГЕЛЬСЬК. По 4498 кілограмів першосортного м'яса одержала від кожної дороби за 11 місяців року доярка колгоспу «Зоря

комунізму» комсомолка Ірина Марцевич. Її суперниця у змаганні комсомолка Галина Зубенко впритул наблизилась до чотиритисячного рубежу.

ЗНАМ'ЯНКА. В авангарді змагання за право носити ім'я наступного XXVI партійного з'їзду йдуть КМН бантанжних електровозних колес імені 60-річчя комсомолу України (комсорг Володимир Литвиненко) та імені XXV з'їзду КПРС (комсорг Анатолій Шкамеридо) локомотивного депо. Бага народногосподарських вантажів, перевезених ними цього року понад план, обчислюється мільйонами тонн, а зведеномлена при цьому електроенергія — сотнями тисяч кіловат-годин.

Тон у боротьбі комсомольців та молоді Петрівської райсільгосптехніки за гідну зустріч наступного партійного з'їзду, як і належить, задає комсомольський ватажок Леонід Козир. Разом з Володимиром Гришком він ударними темпами ремонтує зернозбиральну техніку, що надходить до майстерні райсільгосптехніки з господарств району.

З молодими виробничниками старші товариші щедро діляться досвідом, знаннями, навичками.

На знімку: зліва — секретар комсомольської організації райсільгосптехніки Леонід КОЗИР; справа — ветеран праці, наставник молоді токарь В. П. КРАСНЮК, який виконав п'ятирічне завдання ще торіш, зі своїм учнем комсомольцем Володимиром ГРИШКОМ; унизу — кандидат у члени партії комбайнер колгоспу «Росія» Петро БАКУН (на знімку зліва) за ремонтом свого комбайна (ним улітку він намолотить 12,5 тисячі центнерів зерна).

Фото В. ГРИБА.

РЯДОК У РАПОРТ

ШІСТЬ РІЧНИХ ЗАВДАНЬ

КІРОВОГРАД. Чавунний завод — молоде підприємство, що росте й розвивається. А разом з ним зростають у труді і його люди. Серед молодих робітників заводу немало таких, чийми досягненнями гордиться весь колектив. Ударна передз'їздова вахта називає нові імена, нові досягнення.

Комсомолец Григорій Тищенко за спеціальністю токарь. Для нього кожен день п'ятирічки був новим кроком на шляху до професійної доскопалості. Завдання п'яти років виконав до знаменної дати — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Нині на трудовому календарі комсомольця — кінець літа 1981 року. До речі, Григорій працює з особистим клеймом якості.

У цеху механізації добре знають також спілчак Миколу Гофа та Миколу Короленка. Обидва вони слюсарі механоскладальних робіт. Хлопці достроєво справилися із завданнями десяти п'ятирічки, працюють у рахунок лютого наступного року. Прогнозує ударні справи комсомольців цього цеху можна розповідати й розповідати. Адже саме тут трудиться комсомольсько-молодіжний колектив Володимира Бондарця, який виступив з ініціативою «Виконаємо за п'ятирічку шість річних завдань!» і успішно здійснює задумане. Досвід ударної роботи комсомольців і молоді цеху механізації постійно вивчають і поновлюють у колективі інших виробничих підрозділів заводу.

РОСТИ, ЛІСЕ!

Тисячі випосажені дерев, десятки центнерів припасеного на зиму корму для лісових мешканців, догляд за молодими саджанцями, дотримання чистоти і порядку на чималій лісовій ділянці — 243 гектари — такий результат роботи за останній рік десяти п'ятирічки юних лісників південного лісництва імені Л. М. Леопольда другої Богданівської десятирічки Знаменського району.

Ім присуджено перше місце серед колективів лісничих лісництва. Нагорода — виписка ЦК ВЛКСМ «Кращому лісничому лісництва», диплом Всесоюзного штабу лісової, трудової чверті «Мій труд впливає на якість життя республіки». Трудом обкому ЛКСМУ України та обласної і районної премією лісничому господарству лісничого Віталія Крайненка.

Т. СТОРОЖУК.

(Матеріали з'їзду читати на 3-й стор.)

ВИТОКИ УСПІХУ БРИГАДИ

Немало починів, зародившись у цехах флагмана промисловості Кіровоградщини — заводу «Червона зірка», виходили за його межі, ставали орієнтиром для інших трудових колективів. Така ж щаслива доля і в ініціативі комсомольсько-молодіжної бригади стернянського ліварного цеху новогородського району Вірою Драчуком.

У ініціативі бригади Вірою Драчуком — міцна основа. А виникла ідея під впливом почину відомих червонозорівських бригад О. О. Кошурка та Л. С. Кеслера «Річну норму — до дня відкриття XXVI з'їзду!» Зваживши свої можливості, дівчата ділили висновку, що зможуть добитися такого результату, коли виконуватимуть щомісячні півторі норми.

Півторі норми — це

важко, але реально. Адже саме так трудяться дівчата нині. Середній показник виконання змінних завдань за цей рік у них становить 152 проценти. Всю продукцію стернянської бригади здають з першого пред'явлення.

Високий професійний рівень — ось головна, але не єдина умова успішної роботи. В комсомольсько-молодіжному колективі зовсім немає порушень трудового розпорядку — дівчата змагаються за право називатися бригадою зразкової дисципліни.

Досвідження в труді теж неабиякі — на виробничому календарі колективу вже квітень 1981 року.

А. КОРОТКОВ.

м. Кіровоград.

ЗА РЯДКОМ ПРОЕКТУ ЦК КПРС

СПРАВА БЛИЗЬКА І РІДНА

У постанові ЦК КПРС «Про проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу» «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1995 роки і на період до 1990 року» підкреслюється, що головним завданням трудівників політ. ферм є надійна забезпечення країни продовольством і сільсько-господарською сировиною.

Документ цей має справді опохалене значення. Кожне слово в ньому, кож-

не речення насичене глибинним змістом.

Ми, хлопці, саме ті люди, які забезпечують країну продуктами тваринництва. Тим-то нас особливо близько стосується постанови. Зібравшись для її обговорення, ми оцінювали свою роботу, добробут кожної. Попрацювали наші дівчата цього року непогано. Досить сказати, що на даний момент на фермі в середньому перевищує три тис. кілограмів від кожної корови.

Коли до початку XXVI

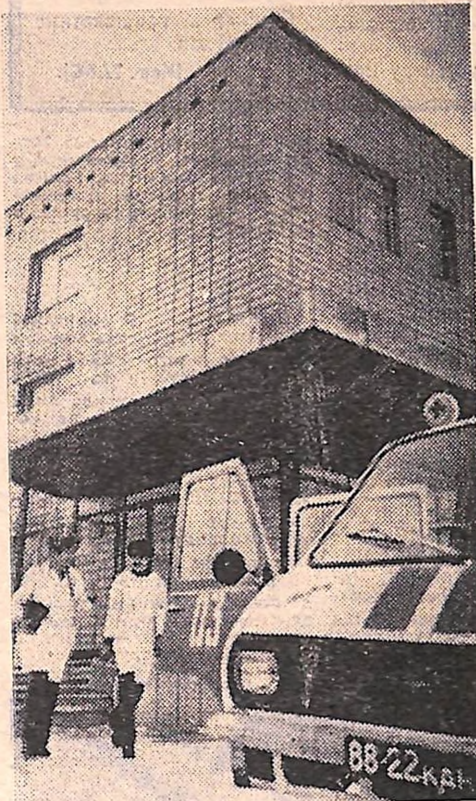
з'їзду КПРС лишилося близько двадцяти шести тижнів, ми переглянули свої соціалістичні зобов'язання. Вирішили, що кожна дівка до відкриття з'їзду одержить від корови по 1480 кілограмів молока. Слова свого додержуємо. На доріжку зростають.

Не самі по собі, звичайно. На фермі добре організовано змінну роботу. Норми завжди даємо тільки в підготовленому вигляді, поліпшили догляд за тваринами.

Все, про що говориться в партійному документі, нам близьке і рідне. Ми докладаємо всіх зусиль, щоб праця наша радувала Батьківщину, щоб з нашої ферми надходило більше молока.

В. ЄПІШЕВА,

групкомсорт комсомольсько-молодіжної колективу першої молочнотоварної ферми колгоспу «Перша травня» Маловіснівського району.

С новоселами. ТОВАРИЩИ!

«... Виявляти постійну турботу про розвиток системи ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я. Підвищити рівень і якість медичного обслуговування населення. Передбачити подальше розширення мережі закладів охорони здоров'я, удосконалення їх структури і раціональне розміщення. Поліпшити забезпечення закладів охорони здоров'я лікарськими засобами, інструментами, медичною технікою та обладнанням, інвентарем, транспортом і засобами зв'язку...»

(З проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду КПРС)

ЛАБОРАТОРІЯ ЗДОРОВ'Я

Цими днями в Кіровограді відкрито нову станцію швидкої медичної допомоги.

На запитання нашого позаштатного кореспондента Сергія КОЛЕСНИКОВА відповідає головний лікар цього закладу П. С. ЧЕРЕВАНЬ.

КОР.: Пилипе Силівичу, чим зумовлено введення в дію нової станції швидкої допомоги?

П. С. ЧЕРЕВАНЬ: По-перше, збільшення кількості населення міста. По-друге, необхідність подальшого поліпшення медичного обслуговування громадян, адже багато партійних документів націлюють нас на це. Якщо це не так давно колишні приміщення відповідали налізним потребам, то із зростанням автомобільного парку та числа переселення потреба спорудження нової станції стає дедалі нагальнішою.

КОР.: Що ви сподієтесь про озброєність, нові станції?

П. С. ЧЕРЕВАНЬ: Обладнання значно оновлюється. Маємо сучасні реанімаційні

портативні апарати, кардіо-електричні інструменти тощо. Мимоходом спадє на думку таке порівняння: якщо у 50-і роки до послуг наших лікарів було всього кілька кілограмів брешок та автомобілів ГАЗ-63, то нині ми маємо справжній пересувний лабораторії, змонтовані на базі мікроавтобусів РАФ та автомобілів УАЗ-452. Можливість станції по обслуговуванню населення тепер дозволить пелюванню інфаркту 100 тисяч випадків на рік.

КОР.: Кому з будівельників ми повинні дякувати за спорудження нової чудової станції швидкої медичної допомоги?

П. С. ЧЕРЕВАНЬ: Гендиректором була колективна управління № 2 тресту «Кіровоградськбуд», субпідрядниками — спеціалізовані управління № 411, 528 та інші. Добровільно виконували будівельні майданчик, аби прискорити роботи, лікарі, фельдшери, водії та санітари.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ВСУПЕРЕЧ
ФАЛЬСИФІКАТОРАМ

Питання ідейно-політичного виховання підрастаючого покоління, організаційного єднання і згуртованості його під прапором марксизму-ленізму завжди були предметом особливих турбот Комуністичної партії.

Заснозники наукового комунізму К. Маркс і Ф. Енгельс вбачали в молоді джерело позитивної революційної руху новими силами, резерв партії пролетаріату. «Найбільш передові робітники цілком усвідомлюють, — писав К. Маркс, — що майбутнє їх класу, значить, людства, цілком залежить від виховання підрастаючого робітничого покоління».

К. Маркс і Ф. Енгельс не раз підкреслювали, що розв'язати корінні політичні, соціально-економічні й виховні проблеми молоді можливо тільки з результатів перемоги пролетарської революції і в умовах будівництва комуністичного суспільства тільки під керівництвом Комуністичної партії.

Ці основні положення стосовно до наших історичних

умов теоретично розвинула і застосувала на практиці вождь нашої партії В. І. Ленін, який протягом усього життя дбав про підготовку нового покоління. Володимир Ілліч розробив цілісну систему поглядів на молоді, указав на її місце і завдання в революційному процесі, підкреслив її виняткову роль у комуністичній перебудові суспільства, намітив політично чітку програму організації, навчання і виховання молоді як в умовах капіталізму, так і в умовах перемоги соціалістичної революції, поставив завдання перед комсомолом і молоддю — перетворити комунізм у керівництво до практичної діяльності. Зробивши глибокий і всебічний аналіз закономірностей розвитку молодіжного руху, В. І. Ленін розробив ідейні й організаційні основи революційних організацій молоді.

На цьому треба особливо наголосити, тому, що сучасні фальсифікатори історії КПРС, комсомолу і молодіжного руху роблять спроби безпідставного, зрозумілого з достовірними фактами твердження, ніби В. І. Ленін мало приділяв уваги молодіжним проблемам. Цим самим намагаються принизити роль В. І. Леніна в молодіжному ру-

НА ДІЙНИЙ ПОМІЧНИК

В. І. Ленін про ідейні й організаційні основи мо-

ці і перетлумачити його вчення про завдання і місце комсомолу та молодіжного руху в боротьбі за революційну перебудову суспільства. Тим часом ми маємо понад 200 статей, промов, листів і нотаток, які становлять скарбницю ленінської концепції про роль молоді в революційному процесі, комсомолу — в будівництві соціалізму і комунізму.

Проблема молоді для Володимира Ілліча ніколи не була відокремленою від корінних питань стратегії і тактики партії, від інтересів робітничого класу, тому і життя, і доля робітничої молоді нерозривно пов'язані з долею свого класу. Тому й інтереси підрастаючого покоління підпорядковані інтересам класової боротьби, перемоги соціалістичної революції. Його цілі і цілі старшого покоління робітничого класу єдині. А це означає, що у молоді не було, нема й бути не може іншого вчителя, керівника і вождя, ніж Комуністична

партія. Ось чому В. І. Ленін у багатьох своїх працях указав революційній молоді єдиний правильний шлях до прогресу, до щасливого майбутнього під прапором і керівництвом більшовиків.

Відомо, що пролетарський молодіжний рух у нашій країні виник тоді, коли робітничий рух тісно поєднався із соціал-демократією і набрав масового, цілеспрямованого характеру, коли робітники почали активно переходити до політичних страйків і демонстрацій під лозунгом «Геть самодержавство!» Найактивнішу участь у них брала молоді. Про шлях боротьби молоді за краще майбутнє, про її нестерпну тяжке становище понад 80 статей і заміток опублікувала ленінська «Іскра» ще до II з'їзду РСДРП.

Уважно стежачи за процесами, що виникали в молодіжному середовищі, В. І. Ленін звернувся через газету «Іскра» в грудні 1902 року до уч-

нів середніх шкіл із закликом консолідуватися з підпільними партійними комітетами. Він висунув положення про створення революційних юнацьких спілок, тісно зв'язаних ідейно й організаційно з марксистськими партійними організаціями. Ширшого розвитку ця ідея дістала в ленінській статті «До питання про доповіді комітетів і груп РСДРП загальнопартійному з'їздові», в резолюції II з'їзду РСДРП «Про ставлення до молоді, що вчиться», в інших його працях.

Близько 130 разів брав слово Володимир Ілліч на II з'їзді РСДРП для виступів, зауважень, поправок до проектів резолюцій. Це була наполеглива боротьба революційних марксистів, які йшли з Леніном проти опортуністів. Крім того, Володимир Ілліч не тільки відредагував попередній текст резолюції про ставлення партії до учнівської молоді, але і вніс його на обговорення з'їзду, бо вбачав у передовій

РЕЛІГІЯ І МОРАЛЬ

ЧИТАЧ, певно, помітив з попередніх виступів «Молодого комунар» на атеїстичні теми, що сама мораль опинилась в центрі уваги релігійних проповідників. Відповідь тут проста. Догмати, які торкаються створення світу, появи життя на землі і таке інше — дуже архаїчні... Більше того — наукою ці питання вивчені досконало. Інша справа — питання моралі. Воли близькі всім, тривожать думку і зачіпають почуття кожної людини. Ось саме за це і хапається релігія.

ЩО Ж ТАКЕ релігійна мораль? Відповідь на це питання дає аналіз десятих старозавітних заповідей. Їх значимість у «Православній богословській енциклопедії» визначається як вікова істина.

Може здатися, що перші чотири заповіді (або «перші скріжалі», як прийнято говорити у богослов'ї) висувають чисто віровповчальні вимоги: вірити у єдиного бога, не зловживати його ім'ям. З нашої точки зору, вимоги, що стосуються віровповчальності, а людські збогом, не мають у собі ніяких етичних елементів. Церковники дотримуються протилежної думки. Віру в бога вони вважають основним елементом моралі, на якому базуються всі інші. Як пояснює цю заповідь Катехізіс російської православної церкви, «любити бога треба заради його самого і над усе. Любов до себе треба принести в жертву любові до ближнього, а любов до себе і до ближнього — в жертву любові до бога».

Подібна проповідь змушує людину вірити у міфічного бога і не вірити у свої сили, нехтувати допомогою товаришів.

Щість інших заповідей (або заповіді «другої скріжалі») Біблії є своєрідними афоризмами, що мають надто загальний характер. Виявляється, наприклад, що і батьків треба поважати не заради їхнього достоїнства, а заради бога... Не дозволено вбивати папа, раба — можна. Саме з ім'ям господи по Європі протонган кривавий шлях фанатизму. Цей факт — свідчення того, як служители культу освячують кровопролитні війни.

«Не жесвіди!» Церква, як відомо, облудно віруючих таїнствами: ікон, святої води, мощів, але цього не повинен робити віруючий...

Особливо яскраво ексканаваторський характер заповідей проявляється в останній. Вона забороняє віруючим заздрити багатіям, закликає їх задовольнитися долею, яка їм випала.

То неже така мораль з її покірністю, з її фанатизмом може керувати нашою повсякденною? Таким проповідникам треба давати належну відсіч. Моральний кодекс будівника комунізму — ось що служить справі утвердження добра і людяності.

Г. МУЗАМЛЕВСЬКИЙ,
кандидат філософських наук, старший викладач кафедри філософії і наукового комунізму.

Дні науки

В Кіровоградському районі проходять дні науки, присвячені XXVI з'їзду КПРС. У них беруть участь учні інституту філософії АН УРСР. З доповідями перед трудівниками виступають кандидати філософських наук М. І. Михальченко, М. М. Мокляк, В. А.

Ігнатів, науковий співробітник інституту Л. П. Нельга. Вони глибоко роз'яснюють проект Основних напрямів розвитку нашої країни, висвітлюють проблеми ідеологічної боротьби на сучасному етапі, удосконалення соціальних відносин, інші питання.

Як ми вже пові-

домляли, 10

грудня відбувся

обласний зліт

трудова об'єд-

нань старшо-

класників.

СЛОВО УЧАСНИКОВІ ЗЛЬОТУ

«ЗМОЛОДУ ЧЕСТЬ
ТРУДОВУ БЕРЕЖИ»—

це девіз нашої виробничої бригади, про який завжди пам'ятає кожен школяр-виробничник. Пам'ятає і додержується його. А п'ята, трудова чверть дає чудову можливість перевірити сказане мною.

Отже, шкільна виробнича. Вона стала новою сходинкою в нашому трудовому зростанні, а значить, і в громадянському. Ми по-справжньому відчули себе самостійними, бо доручили обробляти і доглядати від сімки до вісімнадцяти 440-гектарне поле — означає повірити в нашу дорослість і наші сили. І ми зуміли зарекомендувати себе перед правліннями місцевого колгоспу «Родина» з найкращого боку. Інші результати — яскраве підтвердження цього. Ми одержали: озимої пшениці — 30,5 центнера з гектара, соняшнику — 21,2, проса — 16,7, цукрових буряків — 240 центнерів. Буряки, до речі, бригада вперше вирощувала практично без затрат ручної праці. Завдяки цьому собівартість одного центнера їх знизилася майже вдвоє. А весь комплекс заходів по вирощуванню цукристих відповідно до прогресивної технології розробив голова правління господарства Юрій Сергійович Зайка.

Досвід нашої виробничої бригади (вона існує двадцять років) чималий, та нас хвилюють проблеми, з якими часто стикаємось. Приміром, на уроках виробничого навчання ми вивчаємо докладно автосправу. А хотілося — і в цьому є потреба — мати майстерню, в якій вивчали б сільсько-господарську техніку.

І ще одне: наші ровесники з Григоріопільської орденної Трудового Червоного Прапора середньої школи № 2, що в Ставропольському краї, з якими ми дружимо та обмінюємось делегаціями, мають стаціонарні табори шкільної виробничої бригади. Багато, щоб такі табори швидше було створено і в нашій області.

В. ЛИТВИНЕНКО,
підполковник бригади Богданівської десятирічки № 1 імені В. І. Леніна Знамянського району.

На знімку: ось він, хліб-сіль з умілих рук юних виробничників Богданівської СШ № 1.

Фото В. ВДЯЧНОГО.

РЯДОК У ЛІТОПИС

ТРУДОВЕ
ЛІТО-80

Воно стало пам'ятним для всіх членів трудових об'єднань старшокласників — юних рілників, тваринників, лісників, кролівників...

У минулих жнивках узали активну участь члени 191 учнівської бригади, майже три тисячі старшокласників. Так, десятирічка Богданівської десятирічки № 1 імені В. І. Леніна Знамянського району Віктор Демченко зі своїм батьком у колгоспі «Родина» комбайнери СК-5 намолотили 4664 центнери пшениці.

Великого поширення в сільських школах дістали шкільні лісництва. Юні лісники виростили 1639 годиниць для тварин і птахів, понад три тисячі гнізд, зібрали п'ять тонн нормів і дві тонни лікарських рослин.

Майже 14 тисяч старшокласників із 244 середніх шкіл під час літнього відпочинку зміло посидували продуктивну працю на колгоспних і радгоспних ланках. Відчутну допомогу колгоспу «Україна», що в Знамянському районі подали старшокласники середньої школи № 5 м. Кіровограда. Вони прополіли 200 гектарів просапних культур, доглядали за тютювими шовнопоясами — усього виконали робіт на суму 6390 карбованців.

У 403 школах області обладнано кролеферми, в яких вирощується понад 25 тисяч кролів. Значних успіхів досягли юнати Олександрійського, Маловисіківського, Добровеличківського, Знамянського районів.

СЛОВО ПРО УЧАСНИКІВ
ЗЛЬОТУДружні,
роботящі

Трудові об'єднання старшокласників довели свою життєздатність. Багатість цих об'єднань для становлення наших поглядів, переконань, характерів підкреслювалась на XVIII з'їзді ВЛКСМ, підкреслюється і в «Освітніх напрямках економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Що дає нам п'ята, трудова? Передусім пізнання нового, нових друзів, радості праці.

Минулого літа я пересвідчився, що всі 65 членів нашої шкільної виробничої по-дорослому серйозно поставились до тієї роботи, когору доручили нам правління місцевого колгоспу імені Чкалова. І не біда, що часті дощі ратують змінювати наші плани, — вийти зовнішніми ми виконали: посадили картоплю на 96 гектарів, збірли 680 кілограмів мінпілля і 50 кілограмів гною. Восени без нашої допомоги теж не обійшлися в господарстві.

Всі члени шкільної виробничої бригади трудилися чудово, тому не можу й не хочи виділити когось одного. Але по-доброму заздрю Сапковій Сакені, Віталію Кулибі, Михайлові Варенику, Анатолію Бабенку, які працювали помічниками комбайнерів на жнивках-80. А ще — ученицям восьмого класу Оксані Лісенко і Тані Ткачук. Дичата добровільно пішли на цю роботу куди-то тракторної бригади № 2 вартити обідні механізаторам.

От і на обласному зльоті мені дуже приємно й радше бути поруч з усіма своїми товаришами, слухати слова подяки, за все нами зроблене. За підсумками п'ятої трудової ми посіли третє місце серед колективів виробничих бригад. Ми впевнені в собі і в своїх силах: наступного року досягнемо ще більших і значніших результатів.

О. ДЯКОВА,

бригадир виробничої бригади Новостародубської середньої школи Петрівського району.

МОЛОДОСТІ
РАННЯ СИВИНА

НА УРОК МУЖНОСТІ

Ця розповідь — про

подробиці подвигу

М. С. Маляренка, на-

шого земляка, комуніс-

та, хороброї і водночас

надто скромної лю-

дини.

Його військова служба почалася перед війною на Далекому Сході. Але й на береги Тихого океану добре було чути, як нові фашистські чобіти ступали по Європі. До Москви ворог дійшов, та його було зм'яте й відкинуто. Саме на цій ділянці фронту й воював Михайло Софронів, брав участь у багатьох бойових операціях. Зовні спокійний, а в бою — розсудливий і винахідливий. Бої, атаки, короткі солдатські перекури...

На 1 лютого 1945 року війська 4-го Українського фронту досягли східного берега річки Бялої. Після артилерійської підготовки війська 38-ї армії перейшли в рішучий наступ. На одному з напрямів наступу на польське місто Бельсько частини 81-ї стрілецької дивізії дуже дошкуляли два доти противника, котрі вели інтенсивний вогонь по наступаючих. Вибір командира впаав на досвідчених розвідників М. Маляренку і Л. Глибину.

Маляренко поповз першим. Уміло використовуючи нерівну місцевість, пробрався близько до першого доту. За ним — Глибин. За невеликим пагорбом порівнялися, приготували гранати. Маляренко лежав на землі, що вже дихала вогнем. Розім'яв пальцями чорнозем, і здавалося розвідникові, наче повіяло теплом рідної землі, батьківським свіжозораним городом...

Підвівся, напружився — вперед! На сильно укріпленій ворожій доті полетіли гранати розвідників. Тепер вони не чули стрілянини гітлерівців, їх криків. Увірвалися в дот. Раптом загоріли кулемети другого доту. Помітивши сміливі дії двох радянських воїнів, німці намагалися сносити їх своїм вогнем. Упав смертельно поранений у голову Глибин.

Ну, а мене вам не дістати, — майже вирикнув Маляренко. Він бачив, як йому назустріч рухалася

група ворожих автоматників. Живцем захотіли взяти? Зараз побачимо, хто кого.

Фашисти не стріляли. Заговорила наша потужна артилерія. Після першого вибуху автоматників противника повернули назад. Особливо поранило Маляренку. Наш сміливець виникав вогонь на себе. Вибух, ще один. Над траншеєю вирисла фігура розвідника. Закричав, грізний, він увірвався в другий дот і нанедав перелітним і приголомшеним гітлерівцям силати зброю. Рядовий Маляренко привів чотирьох полонених на пункт командуючого армією і тихим, трохи хриплим голосом доповів: «Завдання виконано».

Шлях для наступу нашої піхоти було відкрито. 38-а армія продовжувала вести бої за розширення плацдарму на західному березі Бялої, 12 лютого радянські війська вибили противника з міста Бельсько.

За цей подвиг М. С. Маляренко удостоєний високого звання Героя Радянського Союзу. Поруч Золотої зірки та ордена Леніна на грудях нашого земляка красуються орден Червоного Прапора, кілька медалей.

ОЛІ дозволяє здоров'я, Михайло Софронів приїздить відвідати рідні краї. По війні в Сочі працював у системі зв'язу. Має урядові нагороди за працю.

Коли приїду — бачу, як змінюється, як стає далі краєвид. Знамянка, і від цього радію, цим горджуся. Зустрінуся зі своєю молодістю і додому поверну бадьорим, сквилованим. Так і хотілося жити, таке життя й захищав у ті грізні воєнні роки...

О. РЯБШАПКА,

краснавець.

м. Знамянка,

На знімку: М. С. МАЛЯРЕНКО.

ПАРТІЇ

подіжного руху

молоді добре підготовлений резерв партії.

Виступаючи на з'їзді під час обговорення резолюції, В. І. Ленін зажадав, щоб молодь, організовуючись, зверталася до наших комітетів, а партію закликав застерігати юнаків і дівчат від фальшивих друзів, які відволікають їх від революційної боротьби.

Резолюція II з'їзду РСДРП «Про ставлення до молоді, що вчиться» була прийнята в лінінській редакції. В ній указувалися головні принципи нашої діяльності партії серед молоді: виховання організованості, формування соціалістичного світогляду, забезпечення тісного зв'язку молодіжних організацій з партією, необхідність партійного керівництва ними.

В. І. Ленін у статті «Завдання революційної молоді», написаній після II з'їзду партії, закликав пропагувати серед революційно настроєних учнів, студентів і молодих робітників

соціал-демократичну програму, створювати резолюційні молодіжні організації. В ході буржуазно-демократичної революції вождь партії вчив: «Ширше і сміливіше, сміливіше і ширше, ще раз ширше і ще раз сміливіше вербувати молоді, не боячись її». Він казав: «Час воєнний. Молодь вирішить результат усієї боротьби, і студентська і ще більше робітничка молодь».

Виконуючи наказ вождя революції, більшовики широко залучали молоді до революційної боротьби. Так, під час всеросійського жовтневого страйку 1905 року в м. Єлисаветград виступили робітники майже всіх великих підприємств, у тому числі значна частина молоді. Залишивши роботу, вони вимагали встановлення дев'ятигодинного робочого дня, збільшення зарплати, поліпшення умов праці. В першій половині жовтня відбулися також заворушення серед учнів гімназії та реального училища міста. Вони вимагали свободи совісті, друку, слова, зборів, недоторканності особи й життя, рівноправності всіх перед законом, амністії політичних в'язнів і скликання Установчих зборів на основі загального, прямого і єдиного голосування.

В. І. Ленін радив юним борцям вивчати теорію К. Маркса і Ф. Енгельса, знайомитися з головними соціалістичними напрямками, усвідомити зміст цієї ідейної боротьби, котра велась між ними.

Всіляко намагалися ослабити вплив більшовиків на молоді меншовики, кадеты і есери. Меншовики, наприклад, особливо активізували свою діяльність по ліквідації революційної пролетарської партії після поразки грудневого збройного повстання 1905 року. В цей час появилася брошура меншовика Ю. Ларіна, в якій він збиткувався над соціал-демократичною партією, що в ній переважала робітничка молоді. Критикуючи погляди цього опортуніста, Володимир Ілліч у статті «Кризис меншовизму» навів слова Ф. Енгельса: «Ми партія майбутнього, а майбутнє належить молоді. Ми партія новаторів, а за новаторами завжди очолює молоді. Ми партія самовідданої боротьби зі старим гнильям, а на самовіддану боротьбу завжди першою піде молоді».

Це положення підтверджується тим, що середній вік делегатів-більшовиків на II з'їзді РСДРП становив 30 років, а на V з'їзді — 27 років, що се-

ред учасників штурму Зимового палацу було багато молоді.

ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНУ
САМОСТІЙНІСТЬ

Накреслюючи головні положення політики марксистської партії у відношенні до молодіжних рухів, Володимир Ілліч показав, що революційне виховання молоді може найбільш успішно здійснюватися в організаційно самостійних юнацьких спілках. Це забезпечувало молодіжним організаціям широкую свободу ініціативи в розробці своєї програми, форм і методів роботи.

Спираючись на досвід революційної соціал-демократії, практику роботи РСДРП та участь революційного юнацтва в загальнопролетарському русі, В. І. Ленін дав чітке визначення марксистської точки зору в такій важливій проблемі, як «партія і молоді». Володимир Ілліч учив, що молоді покоління може успішно брати участь у боротьбі пролетаріату за перемогу соціалістичної революції, в будівництві соціалізму тільки тоді, коли воно буде згуртоване в організації, керовані партійними організаціями. Разом з тим він виступив проти дріб'язкової опіки, надмірного регламентування

роботи молодіжних спілок і відстоював їх організаційну самостійність.

У статті «Інтернаціонал молоді» (1916 р.) В. І. Ленін писав: «За організаційну самостійність спілки молоді ми повинні стояти безумовно... Бо без повної самостійності молоді не зможе ні виробити з себе хороших соціалістів, ні підготуватися до того, щоб вести соціалізм вперед».

В. І. Ленін вважав, що ідейно-політична єдність спілки молоді з Комуністичною партією при її організаційній самостійності є основою для роботи по створенню спілок молоді. Він указував на те, що в основі об'єднання молоді в революційну спілку повинна бути єдність переконання і поглядів, упевненість у правильності вибраної програми. Саме в таких спілках успішно розвивається самодіяльність та ініціатива молоді, формується почуття відповідальності і колективізму, виховуються якості, необхідні справжнім борцям за соціалізм і комунізм.

А. НИЦОЙ

в. о. доцента Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, кандидат історичних наук.

(Далі буде).

Кіровоградський міський Палац культури імені Компарції. Тут відкрито фотовиставку «В об'єктиві — зв'язці праці». Вона організована обласним міжпідкомітетом Будинком самодіяльної творчості.

Самодіяльні фотоаматори представили свої кращі роботи, виконані в завершальному році п'ятирічки. Портрети героїв жини, гвардійців десятої п'ятирічки, фоторозповіді про вшанування кращих жінок, про зустрічі трудівників села зі своїми шефами, учасниками художніх агітбригад області відзначаються оригінальністю, широтою композиції. Серед кращих робіт — доробок Володимира Шапканова (Новоукраїнський район), Павла Яриша (Маловисіківський район), Анатолія Плужника (Олександрівський район).

Виставка працюватиме до 5 січня 1981 року.
НА ЗНІМКАХ: у виставочному залі; робота П. Яриша «Агроном».

Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.

Маленькі портрети великих письменників

чем вітчизняної літератури.

У цій колекції вже є одна блоківська марка, що вийшла ще 1952 року. А взагалі літературна тема в радянській філателії відкрилася з вересня 1925 року, коли до 200-річчя Академії наук СРСР видали дві марки, де на фоні будинку Академії в Ленінграді зображено портрет М. Ломоносова. А ось перший випуск, спеціально присвячений письменникові, належить до 1932 року. Тоді відзначалося сорок років літературної діяльності М. Горького, і художник Волков узяв за основу марки відому фотографію, зроблену при урочистій зустрічі Олексія Максимовича, котрий повертався з Італії, на Білоруському вокзалі столиці 14 травня 1931 року.

Тепер у літературній колекції марок СРСР є випуски, присвячені більш як 140 письменникам нашої Батьківщини, представникам усіх національних літератур. Сюди ж із повним правом належать деякі видання України — періоду громадянської війни і радянської рес-

треба добре знати не лише літературу, а й історію, життя, еспіс, архітектуру, інші галузі знань, які начебто не мають прямого відношення до письменництва. Річ у тім, що марки бувають «із секретом».

1925 року минуло сто років з дня повстання декабристів. У ювілейній серії є мініатюри «Декабристи в Чилі» — за ескізом художника Моравова. Ця мініатюра появиться у вашій колекції, тільки якщо ви знаєте історію створення ескізу. Адже на самій марці важко розгледіти в одній із фігур — друга Пушкіна, поета В. Кюхельбекера.

Або інший приклад. Серед проектів висотних будинків нової Москви на великій серії 1937 року є початковий проект театру на площі Маяковського, створений архітектором Щусевим. В остаточному вигляді його втілено в будинку, де розташований концертний зал імені Чайковського. Так ось, на марці башту споруди вітчеє величезна скульптура. Звернувшись до творчості Щусева, ми мо-

жемо встановити: це — скульптура В. Маяковського.

Поповнювати колекцію, і часом досить несподівано, допомагає знайомство з біографіями людей, котрі прославилися аж ніяк не на літературному поприщі. Так, поетом був сподвижник Омеляна Пугачова, національний герой Башкирського народу Салават Юлаєв. Активно пробували сили в літературній роботі першійка — член-кореспондент Петербурзької Академії наук математик С. Ковалевська, відомий художник П. Федотов. Геолог екаремик В. Обручов (марка з його портретом вийшла в серії «Дійсні члени АН СРСР» 1963 року) — автор популярних науково-фантастичних романів «Плутоніум» і «Земля Саннікова». Бібліографічною рідкістю, але при цьому літературним фактом, стала фантастична повість «Поже Землею», яку написав Н. Ціслівський.

Серед випусків радянської пошти — марки з портретами лютчика М. Водоп'яного. одного з перших Героїв Радянського Союзу, що брав участь у рятуванні чөлоскінців; капітана криголазного парохода «Георгій Седов», який здійснив у 1937—1940 роках полярний дрейф. К. Бедигіна; командирів великих партизанських з'єднань у роки Великої Вітчизняної війни П. Вершигори і Д. Медведєва. Всі вони згодом стали авторами цікавих художніх творів.

А ось і ще один портрет. Та який! У спогадах про художника Рєпіна ми часто натрапляємо на указання, що колоритний козак на картині «Запорожці пишуть листа турецькому султанові» — нікто інший, як «дядя Гіляй» — співець Москви В. Гіларовський. Картина добре репродукована на багаторекопійовій марці 1969 року. І, коли знаєш, Гіларовського знайдеш на ній легко.

Так що портретна галерея літераторів зростає не тільки за рахунок нових надходжень. Навіть можна знайти і в давню, здавалося б, відому. Коли як слід пошукати. С. ЛУТОВКІН.
(ТАРС).

ЧЕРВОНА ЗЕМЛЯ

(Пісня з кінофільму «Нескорений «Спартак»)

Слова В. Петровича.

Музика І. Поляруша.

Червона земля — то від нашої крові.
У вічність плізе непрожите життя.
Напоїме пам'яті роси ранкові,
Легендою ввійдем в твоє майбуття.

ПРИСПІВ:

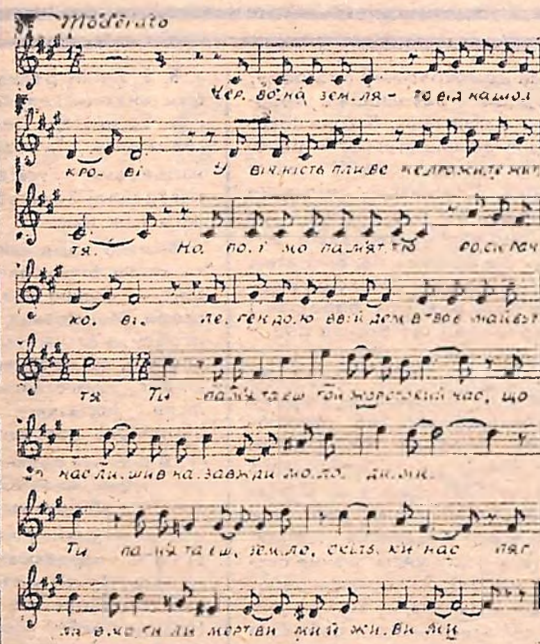
Ти пам'ятаєш той жорстокий час,
Що нас лишив назежди молодими.
Ти пам'ятаєш, земле, скільки нас
Лягли в могили мертвими й живими.

Червона земля, пам'ятаєш ти, рідна,
Криваві зірки, що фашист вирівав
На нашому тілі Палала Вітчизна
На фоні роживо-кривавих заграєв.

ПРИСПІВ.

Червона земля, ти здригалась від болю,
Приймай не хотіла у себе живих
Дочок і синів, що закрили собою
Тебе, рідна земле. Ти житимеш в них.

ПРИСПІВ.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

20 грудня ц. р.

Кіровоградський технікум механізації сільського господарства

ВІДЗНАЧАТИМЕ СВОЄ 30-РІЧЧЯ

Запрошуємо випускників минулих років на святкування цієї дати.

Прохання також надіслати документи, фотографії, повідомити, де і на якій посаді ви працюєте, які маєте нагороди.

Адреса технікуму: 316028, м. Кіровоград, вул. Волкова, 19.

Дирекція.

Зам. 424.

ДО ВІДОМА

НАСЕЛЕННЯ ОБЛАСТІ

З 1 січня 1981 року вводиться новий єдиний порядок продажу палива населенню Української РСР.

Для своєчасного одержання документів на придбання палива всім, хто одержував його на паливних складах «Облпаліва»

НЕОБХІДНО ДО 1 СІЧНЯ 1981 РОКУ

з'явитися в сільради, жєки, домоуправління, квартальні комітети для занесення у списки й одержання прикріплювальних талонів.

Сім'ям, у складі яких є робітники, що одержують паливо по колективним, прикріплювальні талони не видаються.

ВІДПУСК ПАЛИВА ЗА ПАЛИВНИМИ КНИЖКАМИ З 1 СІЧНЯ 1981 РОКУ ПРИПІНЯЄТЬСЯ.

Адміністрація «Облпаліва».

Зам. 423.

Кіровоградський завод тракторних гідроагрегатів на базі технічного училища № 6

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

з числа юнаків, звільнених із лав Радянської Армії, для навчання на спеціальності:

токарь по металу, слюсар-ремонтник, слюсар-інструментальник, слюсар механо-складальних робіт, фрезерувальник, електромонтер, електрозварник.

Строк навчання — 7,5 місяця, з них 4 місяці — практичні заняття.

Початок занять — у міру комплектування груп.

Учні забезпечують гуртожитком, вони одержують стипендію — 77 крб. на місяць, а також третину зароблених під час виробничої практики грошей.

Заяви подавати у відділ кадрів заводу на адресу: вул. Жданова, 5, або в технічне училище № 6 (вул. Декабристів, 26).

Адміністрація.

Зам. 413.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові

БК 00375.

Обсяг 0,5 аркушів

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу. 316050. МСП м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

Індекс 81107

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53

Зам. № 622.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

Тираж 54000.